

عنوان مقاله:

بررسی حکم موسیقی بر اساس مقاصد شریعت

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه مقارن، دوره 3، شماره 6 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

جمال فرزند وحی - استادیار دانشگاه رازی

طیب مرادی ده چراغی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه رازی

سید نورالدین حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

تحلیل طبیات و تحریم خبایث از مواضع دین مبین اسلام است؛ بر همین اساس است که اسلام توحید را واجب و رمز پیروزی بشریت قرار داده و در مقابل، شرک را تحریم کرده است. این قاعده در تمام عرصه های زندگی انسان رعایت شده است و اگر در جایی به ظاهر خلاف آن مشاهده شود، حتما در پس آن حکمتی نهفته است. عده ای بر آن اند که اسلام هنر را به طور کلی و موسیقی را به طور خاص تحریم کرده است. این افراد کوشش می کنند برای ادعای خود دلایلی بیاورند؛ اما شارع حکیم به این اصل پایبند است که حکم هر مسیله را بر اساس جلب منافع و دفع مفساد صادر نماید. هنر از جمله منافی است که از زندگی انسان جدا نمی شود و در شرایطی که سبب کمک رسانی به اسلام و مسلمانان باشد، به آن امر هم می شود. با این وصف، گاهی از هنر به گونه های مختلف و در شرایط متفاوت، با شیوه های ناپسند علیه اسلام و بشریت استفاده می شود. در این پژوهش، ابتدا موسیقی و مقاصد شریعت را تعریف نموده، سپس به بیان ارتباط میان موسیقی و مقاصد می پردازیم و با بررسی نصوص موجود در این موضوع، به این نتیجه می رسیم که موسیقی در تمام شرایط یک حکم ندارد. روش کار در این پژوهش، توصیفی تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

احکام خمسه، غنا، موسیقی، موسیقی در اسلام، مقاصد شریعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857164>

